ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΩΣ Ο ΗΛΙΟΣ

Τοῦ κ. ΑΘ. Σ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου, Ἱεροκήρυκος.

Πλεῖστα τὰ θαύματα ποὺ ἔκαμεν ὁ Κύριος, διὰ νὰ δείξῃ τὴν θείαν του ἁγιότητα καὶ ἐξουσίαν 'Αλλ' ἰδοὺ καὶ ἕνα ἀναφερόμενον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, ἡ θεία του Μεταμόρφωσις, 'Απὸ τὸν Χριστὸν καὶ τοῦτο, 'Αλλὰ πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου πραγματοποιούμενον. 'Ο Κύριος 'Ιησοῦς εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ μεταμορφώνεται ἐν μέσῳ δύο προφητῶν, τοῦ Μωϋσῆ καὶ τοῦ 'Ηλία καὶ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, τοῦ Πέτρου τοῦ 'Ιωάννου καὶ τοῦ 'Ιακώβου. 'Ημέρα ἦτο; Νὺκτα ἦτο; Ἄγνωστον, Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὅτι ὅταν μετεμορφώθη ὁ Χριστὸς, «ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς», ὥστε τὰ πάντα νὰ γεμίσουν ἀπὸ φῶς. φῶς τὸ ὄρος, τὸ «ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες», φῶς οἱ προφῆται, φῶς οἱ μαθηταὶ. φῶς οὐράνιον καὶ θεῖον ὑπὲρ τὸν ἥλιον, τὸν θαυμαστὸν τοῦ Θαβωρείου φῶς, ὥστε «διαγρηγορήσαντες» οἱ μαθηταὶ ἀπὸ τὸ βαρὺν νυσταγμόν εἰς τὸν ὁποῖον εἶχαν περιπέσει, «εἶδον τὴν δόξαν» τοῦ Κυρίου των, «δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός». δόξαν ποὺ ἐπεκύρωνεν ἡ μεγαλοπρεπὴς φωνὴ τοῦ οὐρανίου Πατρός, «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ ηὐδόκησα» Τί ἦτο ἡ φωνή, τί ἦτο ἡ μαρτυρία αὐτή; 'Η τοῦ ἡ οὐρανία καὶ λαμπρὰ διακήρυξις τῆς θείας καταγωγῆς καὶ ἀποστολῆς τοῦ Μεταμορφωμένου, Διότι ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος ἦτο:

1.—«Τὸ 'Απαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Κυρίου» "Ας τὸ ποῦμε καὶ διαφορετικά, τὸ ἀπαύγασμα ἡ ἔκχυσις τῆς ἐν τῷ Χριστῷ θείας φύσεως καὶ ζωῆς, "Οχι ἡ πλήρης, ἀλλὰ μερική, λιγοστή, μικρὰ καὶ περιωρισμένη ἔκχυσις πρὸς τὰ ἔξω ὥστε νὰ ἐκλαμπρύνῃ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἔκχυσις τῆς δόξης τῆς θείας φύσεως ποὺ ἦτο κρυμμένη μέσα εἰς τὸν 'Ιησοῦν Χριστόν, Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγινε εἰς τὸ Θαβὼρ. Εἴτε, διότι ὁ Θεὸς Πατὴρ ἤθελε νὰ δώσῃ σαφῆ μαρτυρίαν διὰ τὸν μονογενῆ Υἱόν του, εἴτε διότι οἱ μαθηταὶ ἐχρειάζετο νὰ ἴδουν τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου των, «καθὼς ἠδύναντο», ὥστε, ὅταν μετὰ τὸ θαῦμα, τὸν ἴδουν σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νὰ νοήσουν ἐκούσιον εἰς δὲ τὸν κόσμον νὰ κηρύξουν, ὅτι ὁ Χριστὸς ὑπάρχει ἐτοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα», ὁ μὲν Πατὴρ διακηρύττει τὴν φυσικὴν υἱότητα τοῦ Χριστοῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀφήνει νὰ ἐξαστράψῃ μία ἀκτὶς τῆς θείας του δόξης καὶ μεγαλειότητος,

'Η θεία φύσις τοῦ Κυρίου διὰ ποτίει μὲ τὴν δόξαν της τὴν ἀνθρωπίνην καὶ τὴν κάμνει καὶ αὐτὴν νὰ λάμψῃ, νὰ ἐκλάμψῃ, νὰ ἐξαστράψῃ, νὰ ἀκτινοβολήσῃ θεῖον φῶς, νὰ δειχθῇ ὅτι καὶ Θεὸς ὁ ἄνθρωπος 'Ιησοῦς, ἀληθὴς Θεάνθωπος ὁ Χριστός νὰ φανῇ ποία ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ νὰ γοητεύσῃ, νὰ ἑλκύσῃ, νὰ ὑψώσῃ ἀπὸ τὰ γήϊνα πρὸς θείας ἀναβάσεις τὸν φθαρτὸν καὶ ἐπίγειον ἄνθρωπον,

'Αλλ' ἡ Μεταμόρφωσις εἶναι,

2.—Θαῦμα τῆς θείας ἐξουσίας. "Ολα τὰ θαύματα ἔδειχναν τὴν θεῖαν τοῦ Σωτῆρος ἐξουσίαν, Καὶ ἡ χάρις τῶν λόγων του, ὥστε νὰ διακηρύττουν ἔκπληκτοι οἱ ἄνθρωποι, ὅτι «οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος», καὶ ἡ δύναμις τῶν θαυμάτων του, ὥστε νὰ βεβαιώνουν ὅταν ἔβλεπαν τὰ θαύματα, ὅτι «οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ 'Ισραήλ», 'Αλλ' ἡ Μεταμόρφωσις ὑπῆρξε τὸ ἐξαιρετικὸν θαῦμα τῆς θείας ἐξουσίας, Μεταμορφώνει ἡ θεία τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ λαμπρότητα,

'Αλλὰ ποῖος ἦτο ἱκανὸς τοῦτο τὸ θαῦμα νὰ πράξῃ; Μόνον ὁ Θεός.

'Ο Θεὸς Λόγος ποὺ εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ σαρκωθῇ καὶ νὰ περιβληθῇ τὴν ἀσθενῆ τοῦ ἀνθρώπου φύσιν αὐτὸς ἔχει καὶ τὴν ἐξουσίαν νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἄφθαρτον καὶ λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον τὴν προσληφθεῖσαν φθαρτὴν καὶ ἄδοξον φύσιν, θείας ἐξουσίας, λοιπόν, τὸ θαῦμα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, 'Αλλὰ καὶ

3.— "Εργον θείας φιλανθρωπίας.

Πράγματι τί ἐκίνησε τὸν Χριστὸν νὰ προσλάβῃ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν; 'Η πρὸς τὸν πεσόντα, τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἔνοχον ἄνθρωπον ἄπειρος ἀγάπη καὶ φιλανθρωπία του, 'Ηθέλησεν ἡ ἀγάπη του νὰ μᾶς σώσῃ, νὰ μᾶς ὑψώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν, νὰ μᾶς δοξάσῃ μὲ θείαν δόξαν

Διότι τί ἄλλο ἐγίνετο μὲ τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου, παρὰ τοῦτο; 'Ο Χριστὸς μετεμόρφωνε καὶ ὕψωνε καὶ ἐλάμπρυνε καὶ ἐδόξαζε ὡς τὸν ἥλιον ὅλην τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Τότε, εἰς τὸ Θαβὼρ, προσωρινῶς, δι' ὀλίγας στιγμὰς εἰς τὸν οὐρανὸν αἰωνίως καὶ ἀτελευτήτως. Τότε διὰ νὰ λάβωμεν ἰδέαν τινὰ τῆς μελλοντικῆς ἰδικῆς μας μεταμορφώσεως, Νὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν ἠθικήν μας μεταμόρφωσιν καὶ ἀλλαγήν. 'Ολοι μαζί; 'Ολοι ὄχι, Μόνον οἱ πιστοί, Μόνον οἱ δίκαιοι, Μόνον ὅσοι ἐν Χριστῷ 'Ιησοῦ μεταμορφωθέντι καὶ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ μετεμορφώθησαν ἐπὶ γῆς πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς,

Λοιπὸν ἔργον θείας φύσεως καὶ ἐξουσίας, ἔργον θείας ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας ἡ Μεταμόρφωσις. Καὶ εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς ἡμᾶς. "Ας μεταμορφωθῶμεν τώρα ἡμεῖς ἠθικῶς ἂς λάμψωμεν μὲ ἀρετὴν καὶ ἁγιότητα, διὰ νὰ μεταμορφωθῶμεν καὶ εἰς τὸν οὐρανόν. Ν ἀλάμψωμεν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μας.

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ"
ΣΤΕΦ. Γ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΥ
ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΕΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
διὰ πρόωρα καὶ ἐξησθενισμένα βρέφη (νεογνὰ)
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΟΞΥΓΟΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
Συνεχὴς παροχὴ ὀξυγόνου ἐπὶ ἀσθενειῶν πνευμόνων καὶ καρδίας.
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 52, ΤΗΛ. 27—31, ΠΑΤΡΑΙ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΩΤΟΜΟΤΡΙΣ: Δι' 'Αθήνας: 2.47 π. μ. 6.10 π. μ. 8'24 π' μ 12.32 μ. μ. 4.57 μ' μ., 7'24 μ' μ' (ταχεῖα).
Διὰ Καλάμας: 2.23 π. μ. 6.10 π. μ., 12.02 μ. μ.
Διὰ Κυλλήνην: 6.10 π. μ. 9.10 π. μ., 12.02 μ. μ. 1.28 μ, μ' (ταχεῖα), 4.55 μ. μ.
Διὰ Πύργον—Ὀλυμπίαν: 9.10 π. μ., 1.28 μ, μ. (ταχεῖα). 7,30 μ. μ'
Διὰ Δερβένι: 7. μ μ.
Διὰ Καλάβρυτα: 2.47 π. μ, 12.32 μ.μ., 457 μ.μ.
ΑΤΜΗΛΑΤΟΙ: Διὰ Καλάβρυτα καὶ Αἰβήνας: 11.24 π. μ. καὶ 3.50 μ' μ' διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλυμπίαν, Κυπαρισσίαν.
ΚΑΛΥΔΩΝ: 5.35 π. μ. 1.35 μ. μ' καὶ 5'35 μ. μ.
ΠΟΥΛΜΑΝ διὰ Ζακυνθον: 11 π μ. καὶ 4 μ. μ' καὶ Σάββατον 5.45 μ' μ'
ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ δι' 'Αθήνας: 6. 10 π. μ. 9 π. μ' 12,10 μ' μ. 3 μ' μ' 6.10 μ. μ'

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

ΔΙ' ΑΘΗΝΑΣ (μὲ πούλμαν) 4.45 6, 6.45, 9, 9.15, 10.30 12.30 13.30, 15, 16,30, 17.30 19.30 23.30.
ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ: 6.15, 7.15, 8.15, 10, 11 12. 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30 19 21.
Πληροφορίαι —εἰσιτήρια 'Αγ. 'Ανδρέου 57, τηλ. 25—56 (πρακτορεῖον Γκιόκα)
ΔΙ' ΑΙΓΙΟΝ: 6'15, 815, 8, 8'45 9.30, 10.15, 11, 11.30, 12. 12.30, 13, 13.30, 2.15 3.15. 4.45, 5.15 6.15 7, 7.45, 8.30, 9.15, (τηλ. 29—73).
ΔΙΑ ΠΥΡΓΟΝ: 6 7.30, 9, 10. 30, 12 1, 3, 4.30, 6.15 καὶ 7.30 (τηλ 39—97).
ΔΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ—ΛΙΒΑΡΤΖΙ: 7.30. Διὰ Δάφνη 9.30.
ΔΙΑ ΤΡΙΠΟΛΙΝ: 7.30 π. μ. (τηλ. 36—01).
ΔΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ — ΑΓΡΙΝΙΟΝ: 6.15, 8.30, 11.30, 1 2.30, 4.45. 7, (τηλέφωνον 39—93).
ΔΙΑ ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ: 8.30, 11. 30, 1, 4.45 7, (τηλ. 39—93).
ΔΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΝ: Δι' αὐτοκινήτων γραμμῆς 'Αθηνῶν ἀπὸ Ρίον περὶ ὥραν 10 π. μ., (τηλέφωνον 25—56).
ΔΙΑ ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΣΑΝ: 6. 1. 6.30. Διὰ Πλατανόβρυσην (Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον), 6 π. μ καὶ 6.30 μ. μ. Διὰ Καρπενήσι 8.30 καὶ 4.30 μ. μ. Δι' Ἐρυμάνθειαν—Σταυροδρόμι 11 π. μ. καὶ 4.30 μ. μ. Δι' 'Αροάνειαν 12.30 μ. μ. (Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν). Διὰ Κουτσαβτὴν— Σταροχῶρι 5.45 π. μ. καὶ 5.30 Διὰ Βασιλικὸν "Ισωμα—Φαρράς 5.45 π. μ. 1 μ. μ. 6 μ. μ.

Μόνον μὲ 7 δρχ. τὴν ἡμέρα ἐξασφαλίζετε ΚΟΥΣΤΟΥΜΙ τῆς ἀρεσκείας σας.
ΜΙΧ. ΑΝΤΩΝΕΛΗΣ
Πατρέως — Κορίνθου
ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 34

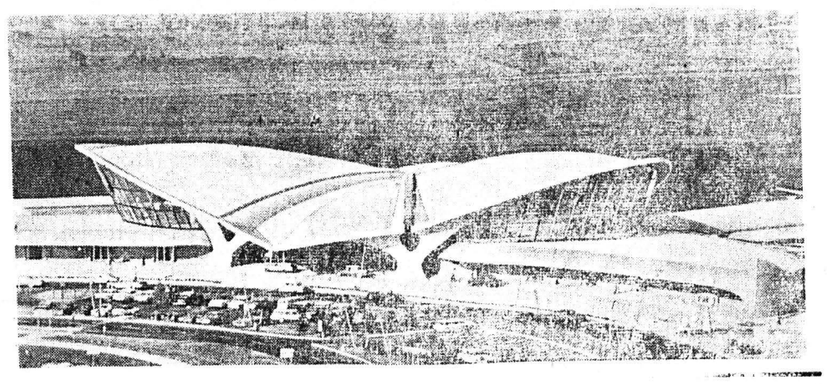

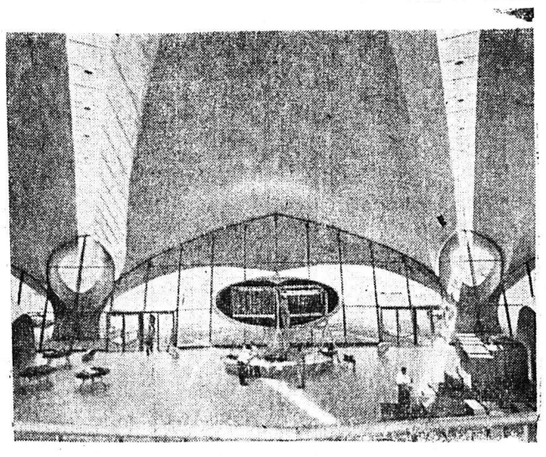

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον 'Αντλγου ἀγλντ τῆς Νέας 'Υόρκης κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ διασήμου 'Αμερικανοῦ ἀρχιτέκτονος Ε. Σααρίνεν τὸ εἰκονιζόμενον ἀνωτέρω νέον κτίριον εἰς σχῆμα ἱπταμένου πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον ἐστοίχισε 15 ἑκατομμύρια δολλάρια, Τὸ νέον κτίριον δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ταυτοχρόνως 14 ἀεριωθούμενα ἀεροπλάνα εἰ ἐπιβᾶται τῶν ὁποίων κινοῦνται μεταξὺ κτιρίου καί ἀεροπλάνου ὑπὸ στέγην προφυλασσόμενοι οὕτω ἀπὸ τὴν βροχὴν ἢ τὸν ἥλιον.

'Η ὀγκώδης ὀροφὴ τοῦ κτιρίου ἔχει βάρος 5000 μετρικῶν τόννων καί καλύπτει ἔκτασιν 1½ ἑκταρίου ὑπηρίζεται δὲ εἰς στήλους σχήματος «Υ». Αἱ πλευραί ἔχουν κατασκευασθῆ ἐξ ὑάλου καί χαλυβδίνων ραβδῶν.

Τὸ αὐτόματον σύστημα ἀποσκευῶν παραδίδει ἐντὸς 20 λεπτῶν 300 τεμάχια ἀποσκευῶν. Τὸ νέον κτίριον ἐντὸς ἔτους θὰ ἐξυπηρετήσῃ 1.200.000 ἄτομα.

Ἀπάντησις εἰς διατυπωθείσας ἀπορίας

Η ΑΓΑΜΙΑ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΚΑΙ ΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΟΔΟΙ

Τοῦ ἐν Παρισίοις ἱεροδ. κ. Π. Σιμιγιάτου

Εἰς τὰ καθημερινὰ φύλλα τῶν Πατρῶν «Ἡμέρα» τῆς Τρίτης, 17ης 'Ιουλίου καὶ «Νεολόγος Πατρῶν» τῆς Πέμπτης 19ης 'Ιουλίου τ. μ. ἀνέγνωσα ἀπορίας αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν εἰς τὸν κ. Παν. 'Αλεξόπουλον ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ δημοσιεύματός μου εἰς τὸν «'Εθνικὸν Κῆρυκα» Πατρῶν τῆς Δευτέρας, 9ης 'Ιουλίου. 'Απορίαι βεβαίως αἱ ὁποῖαι δὲν νομίζω νὰ ἀπορρέουν ἀπὸ οὐδένα σημεῖον τοῦ δημοσιεύματός μου ἐκείνου καὶ δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὸ ὅλον πνεῦμα τοῦ ἐπικαλουμένου «θορύβου» περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου. 'Ανερωτήθην ἂν θὰ ἔπρεπε, ἀγαπητὲ κ. 'Αλεξόπουλε, νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ θέμα τὸ ὁποῖον μοῦ ἀνοίγετε καὶ ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ θέμα τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ καὶ τῆς θεοπνευστίας ἐν αὐτῇ, ὅπερ δὲν ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸν σημερινὸν θόρυβον, ὁ ὁποῖος δημιουργεῖται περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου.

Δὲν ἤθελον ὅμως νὰ ἀφήσω ἀναπάντητον τὴν φωνὴν τῆς ἀπορίας σας ἐφ' ὅσον τὸ δημοσιευμά μου σᾶς εἰσήγαγε εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖτε ἀφοῦ δὲν παρακολουθήσατε τὰς γνώμας τῶν κυρίων προσώπων τῆς ἐπὶ τούτου ἀρθρογραφίας.

Παράλειψίς μου βεβαίως νὰ μὴν σᾶς κατατοπίσω βιβλιογραφικῶς, ἵνα προστρέξητε καὶ φωτισθῆτε ἀπὸ τὰς γνώμας τῶν εἰδικῶς ἀρθρογραφούντων. "Αν ὅμως ἐδίδατε προσοχὴν εἰς τὸ δημοσίευμά μου θὰ παρατηρούσατε, ὅτι σκοπὸς δὲν ἦτο νὰ διαφωτίσω ὑμᾶς καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλὰ νὰ ἀποκαταστήσω τὸ πνεῦμα τοῦ κ. Παναγιωτίδου, τὸ ὁποῖον ἐκινδύνευσε νὰ παρεξηγηθῇ ἀπὸ τὸν κ. Τρεμπέλαν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν θὰ προσπαθήσω νὰ ἀπαντήσω ἐν ὀλίγοις εἰς τὰς ἀπορίας σας αἱ ὁπεῖαι κατὰ τὴν γνώμην σας θὰ εἶναι καὶ ἀπορίαι «πάσης 'Ελληνορθοδόξου ψυχῆς»:

1) Νομίζω ὅτι ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς μου ζήτημα θορύβου περὶ καταργήσεως τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου δὲν ἐξάγεται. Οὐδόλως ὁ σεβαστὸς καθηγητὴς κ. Παναγιωτίδης διετύπωσεν ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ τὸ ἄγαμον στοχεῖον ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ. 'Εξητήθη ὅμως ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία ἐκλογῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ γάμου. Αὐτὸ ἐπικυροῦν αἱ φράσεις μου «ὡσανεὶ ὁ κ. Παναγιωτίδης νὰ ἐζήτησε τὴν κατάργησιν τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου ἄνευ ἀποφάσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου». Καὶ λέγει ὁ κ. Τρεμπέλας ὅτι «ὑπάρχουν σαφεῖς καὶ ρητοὶ κανόνες τοὺς ὁποίους μόνον Οἰκουμενικὴ Σύνοδος θὰ ἠδύνατο νὰ τροποποιήσῃ». Καὶ αὐτὸ θὰ διαπιστώσητε ἂν ἀναγνώσητε τὰ ἄρθρα του, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν «'Απόστολον 'Ανδρέαν» τῆς 11—18—25 τοῦ μηνὸς 'Απριλίου 1962. 'Απορῶ καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειράν μου ποὺ εὑρήκατε γεγραμμένην τὴν προβολὴν ὑπὸ κληρικῶν τοῦ ζητήματος τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου καὶ τὴν γνώμην ὅτι οὗτοι θεωροῦν ἀδύνατον τὴν ὕπαρξιν ἀγάμων κληρικῶν.

'Ερωτᾶτε ποῖα τὰ αἴτια καὶ τὸ κίνητρον τοῦ θορύβου;

Μὲ ὀλίγας γραμμὰς εἶναι δύσκολον νὰ ἀπαντήσῃ κανείς. Εἶναι ἕνα ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀνακινεῖται ἀπὸ καλοὺς εὐσυνειδήτους ἐργάτας τοῦ Κυρίου οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἴδουν τὴν 'Εκκλησίαν σήμερον ὀρθοποδοῦσαν καὶ ἀναλαμβάνουσαν τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπάρξεως.

Ζητοῦν διαφόρους λύσεις διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸν ἀγῶνα ποὺ ἔχει νὰ δώσῃ σήμερον ἡ 'Εκκλησία εὑρισκομένη εἰς μίαν ἐποχὴν ἀλματώδους ἐξελίξεως. Δὲν θέλουν τίποτε νὰ ἐπιβάλουν διὰ τῆς βίας, οὔτε τὰς ἀρχὰς τῆς 'Ορθοδόξου Χριστιανοσύνης μας, θέλουν νὰ καταλύσουν. Ζητοῦν ἐκεῖνο ποὺ νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον ὡδηγισμένους ἀπὸ τοὺς ἐργάτας τῆς 'Εκκλησίας καὶ θὰ τοὺς κάμῃ θετικὰ καὶ ὄχι ἀρνητικὰ στοιχεῖα εἰς τὴν ζωήν Της.

2) Τὰ περισσότερα σημεῖα τῶν ἀπορι ῶν σας στρέφονται περὶ τὸ ἤτημα τῆς θεοπνευστίας εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους. 'Υποχρεοῦμαι νὰ δώσω κατὰ κάποιον τρόπον, ἕνα θεολογικὸν μάθημα, τὸ ὁποῖον οἱ ἀπόφοιτοι τῶν θεολογικῶν ἱας Σχολῶν ἔχουν καλῶς διδαχθεῖ. Πᾶσα 'Ορθόδοξος θεολογοῦσα σκέψις γνωρίζει νὰ διακρίνῃ τὰ διάφορα στοιχεῖα ποὺ παίζουν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν σύγκλησιν μιᾶς Οἰκουμενικῆς Συνόδου. 'Η Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἀγαπητὲ κ. 'Αλεξόπουλε εἶναι τὸ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ἡ 'Εκκλησία μας ἐκφράζει τὴν ἀλήθειαν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Εὐρέθη διὰ τοῦ κριτηρίου τούτου τῆς Συνόδου ἡ Λυδία λίθος ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐδοκιμάσθη καὶ θὰ δοκιμάζεται πᾶσα συζητουμένη γνώμη, καί, ὡς ἐκ χωνευτηρίου, θὰ ἐξέρχεται διὰ νὰ ὑπηρετῇ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

Δύο βασικὰ στοιχεῖα διακρίνομεν εἰς τὰς Οἰκουμενικάς: Τὴν ἐπιστασίαν τοῦ 'Αγίου Πνεύματος καὶ τὴν παρουσίαν τῆς ἱεραρχίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν φωνὴν καὶ τὸ ὄργανον τῆς 'Εκκλησίας. Κατὰ ποῖον μυστηριῶδη τρόπον γίνεται ἡ συνεργασία τοῦ θείου καὶ ἀνθρωπίνου στοιχείου εἰς τὰς μεγάλας αὐτὰς στιγμὰς τῆς 'Εκκλησιαστικῆς μας ζωῆς δὲν δύναται νὰ καθορίσῃ τις ἐπακριβῶς. Εἶναι ὅμως γεγονός, ὅτι ὁ Κύριος ἀπερχόμενος τοῦ κόσμου τούτου ἐπαγγέλλεται, ὅτι θὰ μείνῃ μετὰ τῆς 'Εκκλησίας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ θὰ στείλῃ τὸ "Αγιον Πνεῦμα ὅπερ θὰ ὁδηγήσῃ αὐτὴν εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, καθιστῶσαν αὐτὴν στῦλον καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας.

Πάντως εἰς τὰς Συνόδους οἱ ἱεράρχαι δὲν ἀναμένουν μηχανικῶς τὴν ἐνέργειαν τοῦ 'Αγίου Πνεύματος. Ὡς βλέπομεν εἰς τὴν Σύνοδον τῶν 'Αποστόλων (πραξ. 'Απ. 15,7 «πολλῆς συζητήσεως γενομένης») καὶ εἰς τὰς ἄλλας Συνόδους, ἐργάζονται κατὰ τὰς ἀνθρωπίνας των δυνάμεις συζητοῦντες, τὸ δὲ ἐπιστατοῦν ἅγιον Πνεῦμα, μὴ αἴρον τὴν ἀνθρωπίνην ἐνέργειαν, ἐνισχύει μόνον καὶ ἐξαίρει αὐτὴν καθοδηγοῦν εἰς τὴν ἀλήθειαν.

"Ενα πρᾶγμα ὅμως, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ σᾶς διαφεύγῃ, διότι διαφορετικὰ δὲν θὰ ἀπορούσατε εἶναι τὸ ἑξῆς: ἐπίκεντρον τῶν ὅλων ἐνεργειῶν τῆς 'Εκκλησίας εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. "Επεται λοιπὸν ὅτι πᾶν ὅ,τι σχετίζεται πρὸς τὴν σωτηρίαν, ἤτοι ἡ πίστις καὶ τὰ ἤθη, εἶναι τὰ ὑποκείμενα εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται ἡ ἀλάθητος ἐνέργεια τῶν συνόδων. Πᾶσα ἀπόφασις τῆς 'Εκκλησίας, ἥτις, ἀναφερομένη οὐχὶ εἰς τὴν δογματικὴν καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν, ἀλλ' εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν διοίκησιν εἶναι μὲν ὑποχρεωτικὴ εἰς τοὺς πιστοὺς δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἀλάθητος, ἤτοι ἀνεπίδεκτος μεταβολῆς καὶ διορθώσεως ὑπὸ ἄλλης συνόδου('Ανδρούτσου Χρήστου Δογματικῆς τῆς 'Ορθοδόξου 'Ανατολ. 'Εκκλ. Ἐκδ. Β' 'Αθῆναι 1956 σελ. 291).

Μὲ ἄλλας λέξεις ἡ 'Εκκλησία ἔχει πάντοτε κοθῆκον εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ τῆς εὐταξίας καὶ τῆς διοικήσεως νὰ διατηρῇ ἀκέραιον τὸ πνεῦμα τῶν κατὰ καιροὺς διατυπωθέντων κανόνων. Δὲν γεννᾶται ζήτημα καταργήσεως ἢ ἀπορρίψεως. Γίνεται λόγος περὶ διορθώσεως τροποποιήσεως.

Σᾶς φέρω ἕνα παράδειγμα διὰ νὰ ἐννοήσητε τὸ βάθος τοῦ πράγματος. Οἱ κανόνες μεριμνοῦν διὰ τὴν σοβαρὰν ἐμφάνισιν τοῦ κλήρου καὶ ἀπεφάσισαν π. χ. εἰς μίαν ἐποχήν, ὅπως οἱ κληρικοὶ φέρουν τὸ μαῦρον ἔνδυμα, ὅπερ ἐθεωρεῖτο ὡς χρῶμα τῆς σοβαρότητος, Σήμερον ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ τὸ λευκὸν χρῶμα ὡς ἐκφράζον τὴν σοβαρότητα, Πρὸς τί θὰ ἐθίγετο ἡ ἔννοια τοῦ κανόνος (σοβαρότης τοῦ κληρικοῦ) ἂν οὗτοι ἔφερον τὴν λευκὴν ἔνδυμασίαν; Μᾶλλον θὰ ἐπεβάλλετο αὕτη διὰ νὰ κρατηθῇ ἡ ἔννοια τοῦ κανόνος. Δὲν εἶναι ἑπομένως ὁ τύπος, ἀλλ' ἡ οὐσία ποὺ ἔχει σημασίαν εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς,

3) 'Η ἐπιμονή σας νὰ στηρίξητε τὴν θεωρίαν σας, ὅτι ὀκλῆρος θὰ καταπέσῃ εἰς ἔτι χθαμαλώτερα ἐπίπεδα, διότι θὰ μεριμνᾶ «ἵνα ἀρέσῃ τῇ γυναικὶ», μεθ' ὅλων τῶν εὐνοήτων συνεπειῶν), νομίζω ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἄστοχος. 'Ο θεῖος ἱδρυτὴς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας εἰς τὸ ζήτημα τοῦ γάμου γενικῶς ἀφῆκεν ἄθικτον τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὀπαδῶν Του, ὥστε νὰ προτιμήσουν οὗτοι ἀθιάστως τὸν ἔγγαμον ἢ τὸν ἄγαμον βίον, εἰπὼν τὸ γνωστόν, «ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρείτω» (Ματθ. 19 12). "Αν ὁ 'Απ. Παῦλος εἶχε προτίμησίν τινα ὑπὲρ τῆς ἀγαμίας τῶν χριστιανῶν, ὀφείλεται εἰς τὴν πεποίθησίν του, ὅτι ἤγγιζεν ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου, «παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου» (Α' Κορινθ. 8 31) καὶ ὅτι «ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου (ὅλη ἡ δευτέρα παρουσία) ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ ἔρχεται» (Α' Θεσσ, 5,2), 'Ο 'Απ. Παῦλος ἀγαπητὲ κ. 'Αλεξόπουλε, δὲν ἐθεώρει τὸν γάμον ὡς πρᾶξιν ἠθικῶς ἐπιλήψιμον καταρρίπτοντα τοὺς ἐγγάμους κληρικοὺς «ἔτι χθαμαλώτερα ἐπίπεδα», ἀλλὰ μέγα μυστήριον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος ὁλοκληρώνεται διότι κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς 'Αγίας Γραφῆς ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ δὲν εἶναι πλήρεις ἄνευ τοῦ ἑτέρου καὶ «ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν».

"Οσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὑφ' ὑμῶν ἐπικαλούμενον χωρίον τοῦ 'Απ. Παύλου «ὁ δὲ νυμφεύσας μεριμνᾶ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί», λέγω ὅτι ὁ ἡμέτερος 'Απόστολος κάμνει διάκρισιν μεταξὺ τῶν γενομένων πρὸς αὐτὸν ἀποκαλύψεων καὶ τῶν ὅσων ὡς 'Απόστολος ἠλεημένος διδάσκει εἰς τοὺς πιστοὺς βασιζόμενος εἰς τὴν χριστιανικὴν πεῖραν του, καὶ ἔτι εὐρύτερον ποιεῖται διάκρισιν μεταξὺ ἐντολῶν παρεχομένων ὑπ' αὐτοῦ προσωπικῶς καὶ ἐντολῶν ἐκ τοῦ Κυρίου ἀπορρεουσῶν. («Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ Κύριος... τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγὼ...») (Α' Κορινθ, 7 10—12), Νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπερβάλωμεν ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ χωρίου τούτου, καθ' ὅσον κάθεχωρίον,